

[Wilhelm]

forstår nu som dengang, at DKP forsøger at være lidt taktisk med stort set at repetere kommissoriet fra 1949. Man forsøger at være særlig smart ved ikke at sige tingene stærkere, men håbe på, at bordet ligesom fanger. Det har jo vist sig én gang, at det gør det faktisk ikke. Det er ikke, fordi det nu er en SV-regering; dér mener jeg myten kører stadig væk – sidst ved hr. Alfred Hansen – at den socialdemokratiske ordfører skulle være påvirket af denne regeringsdannelse. Meget ondt kan man sige om den, men rent faktisk er det præcis det samme, hr. Poul Nielson altid har sagt, når det drejede sig om disse store selskaber, og det er en forvridding at tro, at socialdemokratiet af egen drift er tilbøjeligt til at gøre noget ved den monopolisering, ved de store selskaber, ved kapitalkoncentrationen eller noget som helst.

Så meget om det. Siden den førstebehandling, der var i januar 1977, er der jo sket forskellige interessante ting, som det kan være værd at erindre om i denne sammenhæng. Vi har f. eks. haft en debat her i tinget om den OECD-deklaration, som den danske regering har undertegnet, og som, hvis den blev efterlevet, faktisk ville overflødiggøre et forslag som dette her, fordi den giver disse selskaber en oplysningspligt, som gjorde ikke bare monopoltilsynet eller en trustkommission eller andre organer, der har adgang til fortrolle oplysninger, men offentligheden og pressen i stand til at kortlægge disse ting, hvis man ønskede det, og hvis man gad gøre arbejdet. Oplysningerne skulle være tilgængelige ifølge den OECD-deklaration, som regeringen har undertegnet. Men den var jo ikke meget omtalt herhjemme, og da VS hev den frem og til sidst stillede et beslutningsforslag, som ordret fulgte OECD-deklarationen, så blev det jo afvist med den største forargelse, ikke bare fra hele højrefløjen, men i et vist omfang også fra socialdemokratiet. Det er jo ganske afslørende. Man ønsker ikke disse oplysninger frem, man ønsker ikke at gøre noget som helst, som kunne opfattes som noget, der kan genere disse større kapitalforetagender. Dengang henviste man fra den socialdemokratiske regerings side til, at forslaget var lidt utidigt, fordi man i EF arbejdede på nogle direktiver, som tog sigte på det samme. Der er sket det interessante, at i mellemtiden har vi set de direktiver. De er intet bevendt. De underbyder på ethvert punkt OECD-

deklarationen. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på her, for konsekvenserne af et af de direktiver er til behandling her i folketinget og vil blive taget op af vores skattepolitiske ordfører, hr. Waldorff, ved den lejlighed, der kommer til det.

Til allersidst kun til ordføreren for kristeligt folkeparti: det var da meget rart at høre, at man nu lige pludselig er interesseret i at gøre noget ved fonds – i en sammenhæng, hvor de slet ikke kommer ind i billedet, hvor udvalgsarbejdet overhovedet ikke vil komme til at dreje sig om fonds. Da vi i foråret havde en konkret mulighed for at tage stilling til disse fondsfiduser, da VS fremsatte et forslag, mindes jeg ikke nogen som helst velvilje fra kristeligt folkeparti, hvor der virkelig bød sig en mulighed for at vise den.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal takke for bemærkningerne. Når man hørte de borgerlige partiers stilling til dette forslag, blev man nødt til at kigge endnu en gang på, hvad der egentlig står i det. Man talte om hadske angreb i bemærkningerne og postulater og mistænkeliggørelse af industrien herhjemme. Jeg finder ikke noget af det i bemærkningerne, men skal vende tilbage til det. Man kunne få den opfattelse, at man er bange for en undersøgelse, idet man tror, den fører til socialisme, hvis det danske folk blot får reelle oplysninger om, hvad det er, der sker.

Det, der står i § 1, er, at vi ønsker nedsættelse af en kommission til undersøgelse og afgivelse af betænkning om kapitalkoncentrationen i dansk erhvervsliv, herunder i hvilket omfang virksomhedernes ejerforhold i næringslivets enkelte grene beherskes af danske eller udenlandske enkeltvirksomheder, sammenslutninger, interessefællesskaber, finansielt sammenknyttede selskaber eller andre former for finansielle grupper. Samtidig bør det være en væsentlig opgave for kommissionen at søge belyst, i hvilket omfang ændrede realøkonomiske, produktionstekniske, afsætningsmæssige og andre forhold påvirker prisdannelsen i forhold til tidligere.

Det er sådan set det, der begrundede, at vi ønskede en sådan kommission. Det må vel også være rimeligt, hvis vi skal kunne lovgive herinde, at vi bliver klar over, i hvilket omfang der er andre kræfter i dette samfund,